

ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ!....

ಸೆಫೆಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಣಾಕಾರರು ಹೇಳುವ ಒಂದು ರೋಚಕ ಕಥಾನಕ ಹೀಗಿದೆ: ಒಂದು ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮೂವರು ವ್ಯಧರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಸುಸಂಸೃತ ಗೃಹಿಣಿಯಾದ ಮನೆಯೊಡತಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಬಿಸುವಿಸಿಕೊಂಡಳು. ನಿನ್ನ ಪತಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆ ವ್ಯಧರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಒಂದು. ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವ್ಯಧರನ್ನು ಮೋಡಿ ‘ಯಾರು ನೀವು, ಏನು ಬಂದರಿ, ಒಳಗೆ ಬಿನ್ನ’ ಎಂದು ಕರೆದ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಹೆಸರು ‘ಸತ್ಯ, ಸಂಪತ್ತ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ, ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಬೇಕು, ಹೇಳಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಮತ್ತು ಆತನ ಪಟ್ಟಿ ತಕ್ಷಣವೇ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿದೆ ಚಿಂತಾಮಗ್ನಿಯಾದರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖಿವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಸಂಪತ್ತ ಬೇಕು, ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡ ಬೇಕು, ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡ ಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡ ಬೇಕು, ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡ ಬೇಕು, ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡ ಬೇಕು, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂದರೂ ಸಂಪತ್ತ ಬೇಕು. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿದ್ದವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನಸಮಾನ. ‘ಸರೇ ಗುಣಾ ಕಾಂಚನಮಾತ್ರಯಂತಿ’. ಆದಕಾರೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುವುದಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಅವರ ಪುಟ್ಟ ಮಗಳು ‘ಸತ್ಯವೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆ, ಸತ್ಯವೇ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಭಳಗೆ, ಸತ್ಯವಾಕ್ಯದಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದರೆ ಮಜ್ಜನ್ನಾ ಜಗದೀಶನು’ ಎಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗೋವಿನ ಹಾಡನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ಪಿಣಿ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಬಾಲಕಿಯ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆ ನೀತಿಪಾಠ ಬೋಧಿಸಿದಂತೆ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಬರುವುದಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ತೀರ್ಮಾಣನಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಮೂವರೂ ವ್ಯಧರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಇದೇನಿಂದು ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ ಈಗ ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಕೇಳಿದನು: ಅದಕ್ಕೆ ಆ ವ್ಯಧರು ಹೇಳಿದರಂತೆ: ‘ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತವೇ!’ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಭಾವಣಾಕಾರರು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಿ ಸಭಿಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ಸಂಚಾರವಾದಂತಾಗಿ ಪ್ರಳಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಣಿ ತಪ್ಪಿತ್ತಾರೆ. ಹಂಡಗೊಂಡ ಭಾವಣಾಕಾರರು ಕಾಲದ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಭಾವಣಾದ ‘ಸೋನಮಳೆ’ ಸುರಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಆಳವಾದ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಗೋಚಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗದ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನು ವಿದೇಶೀಯರು ಮಂತ್ರಮಗ್ನಿಯಾಗಿ ಕೆಳ್ಳಿಸ್ತೀ ‘ಯೋಗನಿಷ್ಠಿಗೆ ಸರಿಯುವರೆ, ಭಾರತೀಯರು ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮಗಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣಿ ಭಾವಪರವಶರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

70ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದಿಂದ ಬರುವ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಮನ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಯೋಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಬೇಡಿಕೆಯಿತ್ತು. ಆಗ ವಿಯೆನ್ನಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ನಾವು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತರಕದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ New Arrivals ಎಂಬ ಸೂಚನಾಘಳಕದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸಡಾಗಿ ಜಮಣ್ಣಾ ಭಾಷಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದ ‘Yoga-Kochbuch’ (ಯೋಗಪಾಠಾಸ್ರ) ಎಂಬ ಲಿರೋನಾಮೆಯ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತರಕ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುತಾಯಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರಲು ಅನೇಕ yogic diet ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತರಕದ ಮುಖಿಪ್ಪಡಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ಆ ಪ್ರಸ್ತರಕವನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕಿದಾಗ ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡಬಂದದ್ದು ಇಡ್ಡಿ, ದೋಸೆ, ವಡೆ, ಸಾಂಭಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಭಾರತೀಯ ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಭೋಜನಗಳನ್ನು ರುಚಿರುಚಿಯಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ವಿವರಗಳು! ಪ್ರಸ್ತರಕವನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು ಆಗ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರೆ ಆ ಪ್ರಸ್ತರಕದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳು ಆಗಲೇ ಮಾರಾಟವಾಗಿದ್ದವು!

ಮೇಲೆ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಸತ್ಯ, ಸಂಪತ್ತ, ಶೈಯಸ್ವಿನ ಕಥೆಯ ವಿಶೇಷಣೆಗೆ ಬರೋಣ. ಈ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಯು ಎಷ್ಟು ರೋಚಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯ ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣಿ ಸಂಪತ್ತ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವಿ ಆ ವ್ಯಧರಂತೆ ಶಾದಲೇ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬುಮೆ. ಅಸತ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತ ಮತ್ತು ಶೈಯಸ್ವಿ ಬೇಗನೆ ಬಂದಂತೆ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಅಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲಗಲು ಸುಪ್ತಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ನಿದ್ದುಳಿಗೆ ನುಂಗಡೆ ನಿದ್ದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಮಾರ್ಗದಿಂದ ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಸಂತೋಷವಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಕಾರಣಗಳು ಬಂದರೂ ಅಪುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಆತ್ಮೀಯತಿರುತ್ತದೆ. “When money speaks, Truth is silent” (ಹಣ ಜಣಜಣಿಸುವಾಗ ಸತ್ಯ ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತದೆ) ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತೊಂದು

ರಷ್ಟನ್ನು ಭಾವೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು/ಶೈಯಸ್ಸಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಒಷಣ ಅಂತರವಿದೆ. ಸತ್ಯಾರ್ಥ ಒಂದು ರೈಲ್ವೇಹಳಿಯಾದರೆ, ಸತ್ಯ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕ್ರಮಿಸುವ ರೈಲ್ವೇ ಇಂಜಿನ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಶೈಯಸ್ಸು ಅದರ ಹಿಂಬಿಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವು ಕೊಟ್ಟಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರುನಿಶಾನೆ ತೋರಿಸುವ ಗಾಡುಗಳ ಬೋಗಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಇವರಡರ ಮಧ್ಯ ಒಂದರ ಹಿಂದೆಂದು ತಗಲುಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಹತ್ತಾರು ಬೋಗಿಗಳೇ ನಕ್ಕತ್ತರುನಂತೆ ಸತ್ಯಸಂಧನ ಬೆಸ್ಸು ಹಿಂದೆ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬೀಳುವ ಕಷ್ಟಗಳ ಸರಮಾಲೆಗಳು. ಸತ್ಯಸಂಧನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಜೀವನವೆಂಬ ಪರಿಣಾಮಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿನ ಹಸಿರುನಿಶಾನೆ ಕಾಣಿಸುವುದು. ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯವರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಚನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ:

ಹರ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ತಿರಿವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಒರೆದು ನೋಡುವ ಮಾರಣಾದ ಉನ್ನದಂತೆ
ಅರೆದು ನೋಡುವ ಚಂದನದಂತೆ
ಅರಿದು ನೋಡುವ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲಿನಂತೆ
ಬೆದರದೆ ಬೆಳ್ಳದೆ ಇದ್ದದೆ
ಕರವಿದಿದ್ದಿಕೊಂಬ ನಮ್ಮ ರಾಮನಾಥ!

ಒಂಗಾರವನ್ನು ಒರೆಹಣ್ಣಿ ನೋಡಿ ಸುಂದರವಾದ ಆಭರಣವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ, ಶ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಸಾಣೇಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಅರೆದು ಸುಗಂಧವನ್ನು ಮೃಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ, ಕಬ್ಬಿನ್ನು ಗಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅರೆದು ಸವಿಯಾದ ಬೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ದೇವರು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕೊಣಿಲ್ಲಾಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆಸಿ ಅವನ ವೃತ್ತಿತ್ವ ಹೊಳಪುಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸತ್ಯಪರಿಶ್ರಂಧನ ಕಥೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ‘ಸತ್ಯವೆಂಬುದೆ ಹರನು, ಹರನೆಂಬುದೆ ಸತ್ಯ ಎರಡಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಜೀವನಾದಶದ ಹಿಂದೆ ಹರಿಶ್ವಂದ್ರ ಪಟ್ಟಿ ಪಾಡೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಶಾಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದರ ನೀತಿಪಾಠ ಏನೆಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದಾಗ ‘ಸತ್ಯಯೇಖಲುವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕಾಯುವ ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರಂತೆ! ಸತ್ಯಪರಿಶ್ರಂಧನ ತುಳಿಯುವವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು ಸಿಗುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಸತ್ಯವೇ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತು.

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು: ಒಂದು ಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯ (emphirical truth) ಮತ್ತೊಂದು ಪಾರಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯ (metaphysical truth). ಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯ ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತಾದರೆ (rhetoric) ಪಾರಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯ ಈ ಸ್ವಫ್ಣಿಯ ಆಚೆ ಇರುವ ಅತ್ಯಂತಿಕ ಸತ್ಯದ ಇರುವಿಕೆಗೆ (existence) ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಲೌಕಿಕಸತ್ಯ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯ. ಒಟ್ಟುರೆ ಇಂದ್ರಾಂದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯ. ಅದರೆ ಆ ಇರುವಿಕೆಯು ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತಾಸವಾದರೆ ಯಾವುದು ಸರಿ, ಯಾವುದು ತಪ್ಪಿ, ಅದನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಮಾನದಂಡ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ದ್ವಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗೆ ಪಾರಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯ ಕುರಿತಂತೆ ವಿಭಿನ್ನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ವಧಾರಿತ ವ್ಯಾತಾಸಗಳುಂಟಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನಮತಭೇದಗಳಿಗೆ ಎಡಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ಸತ್ಯ ಹಾಗಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಣ್ಣಿ ಪ್ರಮಾಣೇಕರಿಸಬಹುದು. ದುಡಿನ್ನಿಂದ ಅದನ್ನು ಮರೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಸತ್ಯವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ‘ಹಿರಣ್ಯಮೀನ ಪಾತ್ರೇಣ ಸತ್ಯಸ್ಯಾಪಿಂತಂ ಮುಖಿಂ’ ಅಂದರೆ ಒಂಗಾರದ ಬಿಂದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಮುಖಿ ಅಡಗಿದೆ ಎಂಬ ಅನುಭಾವದ ಮಾತೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮದಾರಣ್ಯಕ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ (5.15.1) ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವಾತನು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಒಂಗಾರಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಸತ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಜೀವನಸಂದೇಶ.

ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವವರು ಸತ್ಯಪರಿಶ್ರಂಧೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನೆಮರಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡರೂ ಸತ್ಯವೇ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಂದೂ ರಾಜಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಷ್ಟಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಿಕ ಮತ್ತು ಚಿಂತಕ ಲೀಯೋ ಟಾಲೋಸ್ಟ್ರಾಯ್ ಬರೆದ “God sees the truth but waits” (ದೇವರು ಸತ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಅದರೆ ಕಾಯುತ್ತಾನೆ) ಎಂಬ ಕಥೆ ತುಂಬಾ ಮನಮಿಡಿಯವಂತಹದಾಗಿದೆ:

ರಷ್ಟಾದ ವ್ಯಾಧಿಮಿರ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆಳಿನೋವ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಇದ್ದ. ತಲೆಯ ತುಂಬಾ ಗುಂಗುರುಕೊದಲು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅವನು ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಷಣ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ದೂರದ ಇನ್ನೊಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೇಳ ಪರಿಷಾಗಾಗಿತ್ತು. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತ ಅವನನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ತಡೆದಳು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ದುಸ್ಪಷ್ಟ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆವಳಿ ಗಂಡ ಮೇಳದಿಂದ ವಾಪಾಸ್ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನ ತಲೆಗೂಡಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳ್ಗಾಗಿದ್ದವು. ಆದಕಾರಣ ಈಗ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಆಕೆ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಅವನು ನಕ್ಕು ಬೀಳಿಯ ಕೂದಲು ಶುಭಶಕ್ತನ ಹೆದರಬೇಡ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನಗೆ ಬೆಳ್ಗಿಯ ಉದುಗೊರೆಯನ್ನು ತರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಹೊರಟೆಬಿಟ್ಟು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ದಾರಿ ಹೋದಾಗ ಅವನ ಸ್ವೇಚ್ಛತನಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಿಕ್ಕ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಹೋಟೆಲನಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷಪಕ್ಷದ ಕೊರಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಹೊಂಡರು. ಬೆಳ್ಗೆ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಳಿನೋವ್ ಎದ್ದು ಮುಂದೆ ಹೊರಟು. ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯೇ ನಿಂತು ದಣಿದ ಕುದುರೆಗಳಿಗೆ ಮುಲನ್ನು ಹಾಕಿದ. ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟೆಲನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಣಿಕ್ಕೆ ಆಡಣರೂ ಹೊಟ್ಟಿ. ಮಾರ್ಗ ಬರುವವರೆಗೂ ತನ್ನ ಗಿಟಾರ್ ಹೊರತೆಗೆದು ನುಡಿಸತ್ತೊಡಗಿದ. ಉಣಿವಾದ ನಂತರ ಶ್ವಲುಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು. ಇನ್ನೇನು ಮುಂದೆ ಹೊರಡಿಕೆಕು ಅಷ್ಟಮೆಳೆಗೆ ಪ್ರೋಲೀಸರು ಒಂದು ಅವನನ್ನು ಒಂಧಿಸಿ ವಿಚಾರಣಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಹೋಟೆಲನಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ವೇಚ್ಛತನ ಕೊಲೆಯಾಗಿತ್ತು! ತನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಸುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಒಂದಿರುವುದಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಪ್ರೋಲೀಸರು

ಅವನನ್ನು ಸಂಶಯದ್ಭ್ರಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಅವನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಸರಂಚಾಮುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಸಣೆಮಾಡತೊಡಿದರು. ಅವನ ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸ್ತಕ್ತಮಾದ ಒಂದು ಚಾಕು ದೂರೆಯಿತು. ಯಾರೋ ಅವನ ಸೈರಿತನನ್ನು ಹೊಂದು ಆ ಚಾಕುವನ್ನು ಇವನ ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ತಾನು ನಿರಪರಾಧಿಯಿಂದು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೇಳದ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನಿಗ ಕೈಕೋಳ ತೊಡಿಸಿ ಜ್ಞಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು.

ವಿಷಯ ತೀಲಿದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ಒಮ್ಮೋಡಿ ಬಂದು ಜ್ಯೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಳು. ಗಂಡನ ತಲೆಗೂದಲನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಾ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು ನೀನು ಈ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಹೆಂಡತಿಯೂ ಸಹ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನಪಟ್ಟದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಾವಾನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವುಂಟಾಯಿತು. ಕ್ಷೇತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮುಖವಿಟ್ಟುಹೊಂಡು ಅತ್ಯನ್ತ. ಗಂಡನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತೀಲಿದುಕೊಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಕೋಟಿಗೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇವರೊಬ್ಬನಿಗೇ ಸತ್ಯ ಎನ್ನಂದು ಗೊತ್ತು ಅವನಿಗೇ ಮೂರೆಹೊಗಬೇಕು, ಜ್ಯೇಶ್ವರನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯೋವ್ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ ತಾನೂ ನಿತ್ಯ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಸತ್ಯಾಗಿದೆ. ತಾನು ಮಾಡದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಜ್ಯೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂದಹಾಸ, ಜೀವನೋತ್ಸವ ಎಲ್ಲಾ ಕುಗ್ಗೊಣಿಯಿತು. ಆದರೂ ದೇವರ ಮೇಲಿನ ನಂಬುಗಿಯನ್ನು ಅವನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿವಾರವೂ ಜ್ಯೇಶ್ವರನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಚಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಪರವಶನಾಗಿ ದೇವರ ಪ್ರಾಧಿಕನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಜ್ಯೇಶ್ವರ ಇತರೆ ಕೃದಿಗಳ ಮಧ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಗತ್ಕಳನ್ನು ಬಿಗಿರಿಸಿ ಅವರ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು 'ಅಜ್ಞ', 'ಸಂತ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಸದ್ಗುರುತವನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜ್ಯೇಶ್ವರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಬರಜವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚೊಂಡಿದ್ದರು.

26 వషణగళు లురుళిదవు. తలేగూదలు బెళ్ళాడవు. లుద్దనేయ బిళియగడ్డ బేళియతోడగిత. మనెయింద యావుదే సుద్ది ఇరలిల్ల. తన్న హెండతి మక్కలు హేగిద్దారేందు తిలియద తుంబా కొరిగిద. మనస్సిగే నెముద్ది ఇరలిల్ల. మాతన్ను కిడిమే మాడి అంతముడబియాగి దేవరన్ను ధ్వనిసక్తోడగిద. ఒందు దిన హోసదాగి క్షేదిగళ ఒందు తండవే అవనిద్ద జ్యేలిగే ఒంతు. సంజే హోత్తు హళీయ క్షేదిగళు హోసక్షేదిగళన్ను సంధిసి యావ స్ఫ్లగళింద యావ అపరాధక్షుణి అవరు జ్యేలిగే బరువంతాయితు ఎందు కేళి తిలిచుకొండరు. ఆవరల్మైబ్బి తుంబా దధ్వాతియాద ఆశామి ఇద్ద. ఆ క్షేదియ హేసరు మకరా స్వామ్యోనిజో. ఆవను ఆశ్చినోవాన ఖారినవనే ఆగిద్ద. మాతిన ప్రసంగదల్లి ఆ హోస క్షేదియే తన్న స్వేచ్ఛితనన్ను కొలే మాడిద కొలెగారనెందు ఆశ్చినోవాగే తిలియితు. ఎద్దు హోరటుహోద. రాత్రియేల్లు నిద్ద బరలిల్ల. హెండతి మక్కలు నెనమాగి మనెయింద హోరట క్షూదింద జ్యేలు సేరువవరేగిన ఘటనావాళిగళు అవన కణ్ణు ముందే హయ్యు కాడిసతోడగిదవు. తన్నేల్ల సంకష్టగళిగే కారణానాద ఆ పాపియన్ను కొందు సేదు తీరిసికొళ్ళబేంబ ఆలోచనే మనస్సినల్లి తీవ్రవాగి సుళిదాడితు. రాత్రియేల్లు దేవర ధ్వన మాడిద. హగలు హోత్తు ఆ హోస క్షేదియత్త సుళియలిల్ల. ఎరపు వార కళేదవు. రాత్రి నిద్ద బరుత్తిరలిల్ల. మనస్సు లాభిగ్నసౌండిత్తు; ఎను మాడబేందు తోచలిల్ల.

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಜೈಲಿನೊಳಗೆ ಶತಪಥ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಹೊಸ ಕ್ಯಾಡಿ ಜೈಲಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುರಂಗ ಕೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಂತಹೊಂದಿದ್ದು. ಕಂಡೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಕೊಲೆಗಾರ ಅವನ ಕ್ಯಾಟಿಡ್‌ಮ್ ಪರ್ಯಾ ಮುದುಕ, ಸುಮನ್‌ಪೀಠ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನೀನೂ ಪಾರಾಗುವೆಯಂತೆ. ನೀನೇದರೂ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಯಾರೂ' ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದ. ಅಂತಹೊಂದಿದ್ದು ಕೊಂಡ ಉಕ್ಕಿಬಿಂತು, ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕ್ಯಾಯನ್ನು ಕೊಸರಿಕೊಂಡು 'ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿದ ಪಾರಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ನೀನು ಎಂದೋ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆ; ಮತ್ತೆ ಕೊಲ್ಲುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು 26 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ಯಮೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮಹ್ಕಳು ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆಂದು ಹೋಗಲಿ, ದೇವರ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕಟ್ಟುವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಹಾರಗ್ಗಪದಲ್ಲಿ ಸುರಂಗ ಕೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಅದು ಹೇಗೋ ಜೈಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದರು. ಕೊಲ್ಲಾರ ಸ್ಯಾಮ್ಯೋನಿಚೆನ ಭಯದಿಂದ ಯಾರೂ ತುಟಿಪಿಟ್ಟು ವಣ್ಣಲಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆಳ್ವಿಕೋವಾನ್ತೆ ಶಿರುಗಿ ‘ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳು, ಯಾರು ಸುರಂಗ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಹೇಳು’ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಪಡಿಸಿದರು. ಅವನ ತುಟಿಗಳು ಅದುರಿದವು, ಕೈಗಳು ನಡುಗತ್ತೊಡಗಿದವು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ, ತಳಮಳ. ವಿನಾ ಕಾರಣ ನನ್ನ ಜೀವನ ಹೊಳುಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಕೆ ಆಗಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಮನಸ್ಸು; ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಈಗ ಆಗುವುದೇನಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಮನಸ್ಸು. ಕೊನೆಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ತೀವ್ರಾನಿಸಿಕೊಂಡು ‘ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಪಡಿಸಬೇಡಿ, ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಾರೆ, ಏನಾದರೂ ಶಿಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಹೊಡಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ತನಿಖೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂತಿತು.

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಹೊಲೆಯಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಈತನು ಶ್ರೀ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೊಸ ಕ್ಷೇದಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇಲೂ ಶ್ರೀ ಅನುಭವಿಸಿಯೂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತೀಕಾರಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳದೆ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ತನಿಖಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಿರುವುದು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕರಿಸಿತು. ರಾತ್ರಿ ಆಳ್ವಿಕೋವೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೊಲೆಗಾರ ಸ್ವಮ್ಯಾನಿಚ್ ಬಂದು ಅವನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದುಹೊಂಡು ಕ್ಷಮೆಯಾಡಿಸಿದ. ‘ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವೇಂಹಿತನನ್ನು ಹೊಂದ ಪಾಪಿ ನಾನು. ನಿನ್ನನ್ನೂ ಹೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದ್ದೇ, ಆದರೆ ಅಷ್ಟರೂಳಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಏನೋ ಶಟ್ಟ ಕೇಳಿಸಿದರ್ಬಿಂದ ಒಪ್ಪವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಟ್ಟು ಕಿಟಕಿಯ

ಮುಖಾಂತರ ಪರಾರಿಯಾದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸು' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸಿದ. ಅಕ್ಷಿನೋವಾಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಕ್ಷಣಾಕಾಲ ಮೌನ ಧರಿಸಿದ. ಹೊಸ ಕ್ಯೆಡಿ ಸೀದಾ ಜೈಲು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಿ ತಾನೇ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಕೊಲೆಗಾರನೆಂದು ತಪ್ಪೆಬ್ಬಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಕೋಟಿನಿಂದ ಅಕ್ಷಿನೋವಾಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಆದೇಶ ಬಂತು. ಆದರೆ ಕೋಟ್ಟ ಆದೇಶ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಅವನ ಪ್ರಾಣಪಣಿ ಇಹಲೋಕದಿಂದಲೇ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ ಹಾರಿಹೋಗಿತ್ತು!

3.6.2009

**ಶ್ರೀ ತರಳಭಾಳು ಜಗದ್ಗುರು
ಡಾ॥ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು
ಸಿರಿಗೆರೆ**

